

vide, om vi ikke, naar vi komme og tale om at faa Nedsættelse overfor andre Forbrugs- genstande, ville faa denne Lov fastet i Hovedet her. Mon de ikke ville sige til os, naar vi indbringe dette Forslag som vor Løstestang, som vi knytte os til paa Skatteomraadet, at vi have opgivet vor Stilling, og at nu er der ingen Mening i, at vi ikke ville være med til Kompensation paa det øvrige Skatte- omraade. Jeg tror meget vel, at Landboerne ville forstaa den Ting, og Landarbejderne ville ogsaa forstaa, hvad det er, de ville ind- vinde her. Maaſte den ærede Finansminister i Aar vil være saa venlig ikke at forlange Brændevinsſtatten eller den Art af Kompen- sation; men saa siger jeg, saa ligger nok Toldloven til næste Aar, og saa staa vi igen lige overfor det samme Spørgsmaal, saa vil det vise sig, at det bliver en kort Frøstenstand, som Landarbejderne ville ind- vinde paa denne Lov. Der blev saa sagt her, at det Standpunkt, som vi indtage imod det foreliggende Lovforslag, er Kjøben- havneri, og at det er udelukkende Kjøben- havnst. Det var det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbal) og i ſpeciellere Form ogsaa det ærede Medlem fra Ålsens (Berntsen) der stod paa det Standpunkt. Jeg vil sige, at ſaadan efter vor Livsſtilling er der vist lige saa mange Sukkervenner blandt Folkene fra Kjøbenhavn som Ølvenner. Men jeg vil ſøje til, at der har været Folk i Fortiden, ſom vel ogsaa det ærede Med- lem fra Ålsens maa vide, f. Eks. en gam- mel Medarbejder i det ſynſte Demokrati, der ſammen med en Del andre Venſtemænd den 19de Marts 1873 ſtillede en Betænkning, der, da den blev afgiven, udtalte ſig beſtemt imod Ølolden. Dette Medlem var afdøde Tange; om det ærede Medlem ſkulde anſe ham for en ſaa hidſig Kjøbenhavner, ſkulde undre mig meget. Sammen med ham var Jørgenſen og Thorup, heller ikke dem tror jeg, det ærede Medlem vil kalde Kjøbenhav- nere, ſaa jeg tror, man kan lade den Ting ligge. Jeg maa derfor beſtemt faſtholde mine Udtalelſer om, at den Lov, her foreligger, for Vharbejdernes Bedkommende i alt Faſt, er ubetinget en Kapitaliſtlov, en Lov, der begunſtiger de rige i høj Grad paa de fattig- ges Befoſtning. Saa blev der fremhævet hyderligere haade i Mødet i Dag og Mødet forleden Dag, at naar man ikke kunde ſaa de ſtore Reformere, ſaa ſkulde man tage de ſmaa. Jeg ventede ved ſamme Lejlighed no- get, ſom altid kommer ved Skattereformer, jeg ventede at have ſet en Jugl. Der plejer nemlig altid at komme den Sætning, at een Jugl i Haanden er bedre end 10 paa Taget. Jeg havde ſom ſagt ventet denne

Jugl, og den kommer ogsaa nok, om ikke i denne Sal, ſaa udenfor. Men der er een Ting, man maa tage Henſyn til ved Skatte- reformer, og det er, at en Reform er en virkelig Reform og ikke en Skinreform, og det forekommer mig, at den Reform, her foregaar, den Omlægning, her finder Sted, hverken er Jugl eller Reform, men noget, ſom ſer ud til at være en Jugl, men i Virke- ligheden er en Skinreform. Jeg tror ikke, man kommer bort fra det, og det var ogsaa noget, ſom tiltraadtes af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), at man her ſkulde ſtaa paa, at Sukkerſtat- ten virkede til Dels ſom en Indkomſtſtat og ſom en Skat, der ſalbt tungt paa Folk; men er det Tilfældet, ſaa er Forholdet det, at man ſtaar i Begreb med at bytte en Skat, der falder tungt paa de velhavende med en Forbrugsſtat, og oven i Købet en Forbrugs- ſtat paa en Genſtand, om hvilken det er fremhævet og tildels nu erkendt fra meget kompetent Side, bl. a. ogsaa fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, at Forbruget af den nu er betydelig større end angivet i Lovforſlaget, og at det ſand- ſynligviſ vil vokſe Aar for Aar. Da jeg maa ogsaa ſige, at efterhaanden ſom Kom- munitationsmidlerne blive talrigere, efter- haanden ſom Jærnbanevæſenet vokſer op med Stationer rundt omkring i Landet osv., tror jeg, Bajerſkøllet vil komme i Følge med diſſe Ting. Men at det ſaa ſkulde være en virkelig Reform at flytte en Skat fra noget, ſom vi mene er Luksus for Underklaſſen, over til noget, ſom de ikke kalde Luksus, naar dog det faktiſte Forhold er det, at Ar- bejderklaſſen ſelv opfatter Bajerſt Øl ſom en almindelig Forbrugsgeſtand, ſom de ikke ville give Afſkald paa, er mig rigtignok en Gaade. Det ærede Medlem fra Ålsens var meget højt oppe forleden Dag. Han udtalte ſig om, at han onſtede en Kamp paa dette Spørgsmaal, og at han onſtede at ſaa Lej- lighed til at tage en Tørn paa dette Spørgs- maal. Jeg vil ſige, at Bejret er ikke ſærlig til en Tørn, navnlig da jeg ikke efter hans Organs Mening har den ſmukke Stemme, han udmærker ſig ved; men derſom det ærede Medlem ikke kan dy ſig og vil have den Tørn, ſaa er der ikke andet for, end at ſaa maa vi finde os i at tage den Tørn ude omkring i Landet, og ſaa ſkulde det dog undre mig, om man her i Landet fandt, at det i Stedet for, at man i 1872 ſtod paa, at Toldnedgangen ſkulde balancere med Ind- komſtſtatten, nu ſkulde være blevet demo- kratift at forøge Antallet af Objekter for indirekte Skat. Thi ſkont jeg forleden Dag udtalte, at dette Forslag egentlig ikke for-